

VÝBĚR LEGISLATIVNÍCH AKTUALIT

duben – květen 2026

EVROPSKÁ UNIE

Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2026/252 ze dne 2. února 2026, kterým se mění příloha III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, pokud jde o nucenou porážku domácích kopytníků mimo jatky sleduje **sjednocení postupu jednotlivých členských států v případě nucených porážek**. Postupy se lišily zejména kvůli odlišnému výkladu pojmů „jinak zdravá zvířata“ a „zranění“, což vedlo k odlišnému posuzování způsobilosti zvířat k nucené porážce a ke zbytečným hospodářským ztrátám. Proto se body 1 a 2 nahrazují novým zněním, kdy zmíněné pojmy budou vyměněny vazbou na pravidla způsobilosti k přepravě a veterinární kontrolu před porážkou. | platnost od 7. května 2026

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2026/805 ze dne 30. března 2026, kterou se mění směrnice 2000/60/ES, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky, směrnice 2006/118/ES o ochraně podzemních vod před znečištěním a zhoršováním stavu a směrnice 2008/105/ES o normách environmentální kvality v oblasti vodní politiky se vypořádává s **novými znečišťujícími látkami, které představují významné riziko pro vodní prostředí a aktualizuje definici několika pojmů – „přirotní látky“, „prioritní nebezpečné látky“, „znečišťující látky specifické pro povodí“ apod.** Členské státy mají povinnost provést potřebná opatření k zamezení zhoršení stavu některých útvarů povrchových vod, zajistit ochranu, zlepšení stavu a obnovu jiných. Musí také provést nezbytná opatření k zamezení/omezení vstupu znečišťujících látek do podzemních vod, k zamezení zhoršení stavu všech útvarů podzemních vod a nejlépe ke zlepšení jejich stavu a k jejich obnově. | platnost od 10. května 2026

Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2026/881 ze dne 11. prosince 2025, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2847 stanovením podmínek pro uplatňování důvodů souvisejících s kybernetickou bezpečností, pokud jde o odklad rozesílání oznámení stanovuje **podmínky pro uplatňování důvodů souvisejících s kybernetickou bezpečností, které umožňují týmu CSIRT, který obdržel oznámení jako první, aby odložil zaslání oznámení týmům CSIRT, na jejichž území byl podle informací výrobce produkt s digitálními prvky zpřístupněn.** | platnost od 10. května 2026

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2026/1012 ze dne 7. května 2026 o povolení L-cysteinu, L-cystein-hydrochloridu monohydrátu a L-cystein-hydrochloridu jako doplňkových látek pro všechny druhy zvířat látky **L-cystein, L-cystein-hydrochlorid monohydrát a L-cystein-hydrochlorid povoluje jako doplňkové látky pro všechny druhy zvířat a zařazují se do kategorie doplňkových látek „senzorické doplňkové látky“ a funkční skupiny „zchutňující látky“.** | platnost od 28. května 2026

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2026/1013 ze dne 7. května 2026 o povolení přípravku 6-fytázy z *Aspergillus oryzae* DSM 33737 jako doplňkové látky pro drůbež určenou ke snážce nebo k reprodukci, selata, výkrm prasat a odchov prasat k reprodukci (držitel povolení: Novozymes A/S) **povoluje přípravek 6-fytázy z *Aspergillus oryzae* DSM 33737 jako doplňkovou látku pro veškerou drůbež, všechny prasatovité (*Suidae*) a všechny ryby a zařazuje ji do kategorie doplňkových látek „zootecnické doplňkové látky“ a funkční skupiny „látky zvyšující stravitelnost“**. Držitelem povolení je společnost Novozymes A/S. | platnost od 28. května 2026

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2026/1014 ze dne 7. května 2026 o povolení L-tryptofanu z *Escherichia coli* CCTCC M 2024517 jako doplňkové látky pro všechny druhy zvířat **povoluje látku L-tryptofan z *Escherichia coli* CCTCC M 2024517 jako doplňkovou látku pro použití v krmivech a ve vodě k napájení pro všechny druhy zvířat a zařazuje ji do kategorie doplňkových látek „nutriční doplňkové látky“ a funkční skupiny „aminokyseliny, jejich soli a analogy“**. | platnost od 28. května 2026

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2026/1018 ze dne 7. května 2026 o povolení přípravku z *Saccharomyces cerevisiae* NBRC 0203 a *Lacticaseibacillus rhamnosus* NBRC 3425 jako doplňkové látky pro všechny druhy zvířat **povoluje přípravky z *Saccharomyces cerevisiae* NBRC 0203 a *Lacticaseibacillus rhamnosus* NBRC 3425 jako doplňkové látky pro všechny druhy zvířat a zařazuje je do kategorie „technologické doplňkové látky“ a funkční skupiny „doplňkové látky k silážování“**. | platnost od 14. června 2026

Prováděcím nařízením Komise (EU) 2026/1019 ze dne 7. května 2026 o povolení N-Amidinoglycinu a přípravku N-Amidinoglycinu jako doplňkových látek pro výkrm kuřat, odchov kuřic, odchov kuřat k reprodukci, výkrm krůt a odchov krůt k reprodukci (držitel povolení: Evonik Operations GmbH) **se látka N-Amidinoglycinu a přípravek N-Amidinoglycinu povolují jako doplňkové látky pro výkrm kuřat, odchov kuřic, odchov kuřat k reprodukci, výkrm krůt a odchov krůt k reprodukci, pro použití v krmivech a ve vodě k napájení a zařazují se do kategorie „zootecnické doplňkové látky“ a funkční skupiny „jiné zootecnické doplňkové látky“**. Držitelem povolení je společnost Evonik Operations GmbH. | platnost od 28. května 2026

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2026/1020 ze dne 7. května 2026 o povolení přípravku *Pediococcus pentosaceus* NCIMB 12674/DSM 35357 jako doplňkové látky pro všechny druhy zvířat **povoluje přípravek *Pediococcus pentosaceus* NCIMB 12674/DSM 35357 jako doplňkovou látku pro všechny druhy zvířat a zařazuje ji do kategorie „technologické doplňkové látky“ a funkční skupiny „doplňkové látky k silážování“**. | platnost od 22. března 2026

VÝBĚR Z PUBLIKOVANÉ JUDIKATURY

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. března 2026, sp. zn. 21 Cdo 3273/2024, zabývající se otázkou **povinnosti zaměstnavatele vytvořit nové pracovní místo pro účel převedení zaměstnance**

„Dovolací soud pro případ zaměstnance, jenž dlouhodobě pozbyl způsobilosti konat dále dosavadní práci, uzavřel (mimo jiné), že pouze v případě, že zaměstnavatel nemá pro zaměstnance ani jinou práci v rámci pracovní smlouvy, ani práce jiného druhu, které by byly zároveň vhodné pro zaměstnance vzhledem k jeho zdravotnímu stavu a schopnostem a pokud možno i k jeho kvalifikaci, nemá zaměstnanec právo na náhradu mzdy podle § 69 odst. 1 zák. práce. Z těchto závěrů lze dovodit, že nemá-li zaměstnavatel jinou vhodnou práci, vznikají výše uvedené právní účinky, nikoliv jeho povinnost pracovní místo vytvořit.“

„Nejvyšší soud tak dospívá k závěru, že povinnost zaměstnavatele převést zaměstnance na jinou práci nelze vykládat tak, že by zahrnovala povinnost zaměstnavatele vytvořit nové pracovní místo, a to ani pro období, v němž se vztah zaměstnance a zaměstnavatele řídí zvláštní právní úpravou obsaženou v § 69 až 72 zák. práce.“

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. března 2026, sp. zn. 23 Cdo 1455/2025, zabývající se otázkou **důkazního břemene při (bez)vadnosti obalu zásilky, je-li uplatňován ve smyslu čl. 10 Úmluvy CMR nárok na náhradu škody**

„Podle tohoto pravidla rozsah důkazního břemene, tedy okruh skutečností, které konkrétně musí účastník prokázat, zásadně určuje hmotněprávní norma, to znamená právní předpis, který je na sporný vztah aplikován. Odtud také vyplývá, kdo je nositelem důkazního břemene, tedy kdo z účastníků je povinen stanovený okruh skutečností prokázat, a jehož při nesplnění této povinnosti stihá nepříznivý následek v podobě neúspěchu ve sporu. Důkazní břemeno ohledně určitých skutečností leží na tom účastníku řízení, který z existence těchto skutečností vyvozuje pro sebe příznivé právní důsledky; jde o toho účastníka, který existenci těchto skutečností také tvrdí.“

„Ve smyslu čl. 10 Úmluvy CMR se dopravce dovolává odpovědnosti odesílatele za škodu, která měla být způsobena na dopravním prostředku použitém k přepravě v důsledku vadného obalu zásilky. Vzhledem k výše uvedenému proto dovolací soud dospěl k závěru, že je to dopravce, kdo je povinen tvrdit a prokazovat vznik škody, vadu obalu zásilky, jakož i příčinnou souvislost mezi touto vadou a vzniklou škodou [shodně viz SEDLÁČEK, P. Úmluva o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční dopravě (CMR): Komentář. Praha: Vox, 2009].“

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. března 2026, sp. zn. 29 Cdo 666/2024, zabývající se otázkou **zkracujícího právního jednání dlužníka**

„Odpověď na dovolatelem položenou otázku tak Nejvyšší soud shrnuje následovně:

[1] O neúčinné právní jednání dlužníka ve smyslu § 590 odst. 1 písm. c/ o. z. nejde, šlo-li o tzv. ekvivalentní právní jednání, tedy jestliže druhá strana poskytla dlužníku za majetek převedený odporovaným právním jednáním skutečně (reálně) jeho obvyklou cenu nebo mu za něj jinak poskytla přiměřenou (rovnocennou) náhradu a (současně) právním jednáním dlužníka provedená změna skladby dlužníkova majetku nevedla ke ztížení uspokojení věřitelovy vykonatelné pohledávky.

[2] Pro posouzení, zda kupní smlouva, kterou dlužník převede na osobu sobě blízkou ideální podíl na svých nemovitostech, je ekvivalentním právním jednáním, je určující okamžik, kdy se kupní smlouva stane účinnou.

[3] To, jak dlužník následně naložil s obvyklou cenou nebo jinou přiměřenou (rovnocennou) náhradou, kterou obdržel od druhé strany za majetek převedený odporovaným právním jednáním, zásadně nemá význam pro posouzení neúčinnosti odporovaného právního jednání ve smyslu § 590 odst. 1 písm. c/ o. z.

[4] Jen proto, že dlužník za majetek převedený odporovaným právním jednáním obdrží reálné (skutečné) protiplnění v podobě obvyklé ceny nebo jiné přiměřené (rovnocenné) náhrady v penězích (typicky v hotovosti nebo převodem na příslušný účet u peněžního ústavu) nejde o změnu skladby dlužníkovu majetku vedoucí ke ztížení uspokojení věřitelovy vykonatelné pohledávky.“

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 14. květen 2026, sp. zn. 10 Ads 154/2025, o povinnosti prověření zaměstnanců-cizinců před jejich dočasným přidělením agenturou práce

„Skutkové podstaty přestupků jsou formulovány tak, aby naplnění formálních znaků bylo v běžných případech i společensky škodlivé. Jen pokud se objeví zvláštní okolnosti, které společenskou škodlivost významně snižují, není splněn materiální znak a nejedná se o přestupek (rozsudek NSS ze dne 14. 12. 2009, čj. 5 As 104/2008-45, č. 2011/2010 Sb. NSS, a navazující judikatura). Stěžovatelka zdůrazňuje, že vůči zaměstnanému cizinci plnila veškeré své povinnosti zaměstnavatele (pojištění, odvody atd.). To soud nepochybně, současně však o to spor není. Bez ohledu na to, jak stěžovatelka postupovala vůči cizinci jednou už přijatému do zaměstnání, zůstává faktem, že jej vůbec zaměstnat neměla. Pokud to udělala, mohla tím získat neoprávněnou výhodu oproti těm agenturním zaměstnavatelům, kteří dbají svých povinností už před uzavřením smlouvy se zájemcem o práci a nabízejí uživatelům jen takové zaměstnance, které si sami předtím řádně prověřili. V tom soud spatřuje narušení veřejného zájmu, který spočívá v ochraně pracovního trhu (přístup na nějž mají cizinci omezen) a férové soutěži mezi zaměstnavateli (rozsudek NSS ze dne 29. 9. 2020, čj. 2 Ads 83/2019-26, bod 24). Soud se shoduje se stěžovatelkou, že jednání, které stáť takto trestá, musí být způsobilé alespoň v obecné rovině ohrozit chráněný zájem, avšak nesouhlasí s tím, že právě stěžovatelčino jednání se fakticky nemohlo tohoto zájmu jakkoli dotknout.“

„Trest za porušení zákona jen u jednoho zaměstnance a na poměrně krátkou dobu může působit přísně, pokud jinak stěžovatelka všechny své povinnosti dodržuje. V tomto případě však soud nevidí žádné výjimečné okolnosti, které by zásadně snižovaly společenskou škodlivost stěžovatelčina pochybení. Umožnění nelegální práce je jednání se zvlášt vysokým stupněm společenské škodlivosti; proto existuje veřejný zájem na jeho potírání a nelze ho tolerovat (rozsudek NSS ze dne 5. 12. 2023, čj. 2 Ads 105/2023-34, č. 4559/2024 Sb. NSS, body 32 a 37). I „drobné“ porušení zákona je stále protiprávní a stěžovatelka jako profesionálka v oblasti zaměstnávání cizinců si toho měla být vědoma (srovnej, byť ve vztahu k odnětí povolení k zaměstnání, rozsudek NSS ze dne 1. 7. 2021, čj. 5 Ads 175/2020-33, bod 27).“

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. duben 2026, sp. zn. 3 Ads 150/2025, o povinnosti vrátit příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce

„V souvislosti s vymezením podmínky neprávem nebo v nesprávné výši v § 78a odst. 10 považuje Nejvyšší správní soud za podstatné, že zákon o zaměstnanosti krom rozhodujícího okamžiku pro poskytnutí příspěvku upravuje také nejzazší lhůtu, do kdy lze o příspěvek požádat. Podle § 78a odst. 4 zákona se příspěvek poskytuje čtvrtletně zpětně na základě písemné žádosti zaměstnavatele, která musí být krajské pobočce Úřadu práce doručena nejpozději do konce kalendářního měsíce následujícího po uplynutí příslušného kalendářního čtvrtletí.“

„Na základě popsaného přehledu vývoje právní úpravy příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě lze dospět k dílčímu závěru, že cílem zákonodárce bylo nastavení takových podmínek pro jeho poskytování, které v co největší míře zabrání zneužívání tohoto institutu tak, aby bylo dosaženo skutečného zaměstnávání osob se zdravotním postižením a jejich řádného odměňování. Smyslem a účelem právní úpravy totiž bylo a nadále zůstává vytvoření motivačního a podpůrného nástroje směřujícího ke zvyšování zaměstnanosti osob se zdravotním postižením, tedy osob, které se na trhu práce nacházejí ve znevýhodněném postavení.“

„V posuzovaném případě nelze shledat vzhledem k charakteru pochybení stěžovatele přiměřeným opatřením to, aby byl povinen vrátit celou výši příspěvku připadající na mzdy, které vyplatil po dni podání žádosti, avšak

stále ještě ve lhůtě pro její podání. Takové pojetí konvenuje rovněž závěrům rozsudku ze dne 31. 5. 2017, č. j. 7 Ads 285/2016 - 35, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že „v případě stanovení výše příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením je třeba vycházet ze skutečně vynaložených prostředků na mzdy nebo platy zaměstnanců se zdravotním postižením v daném období (srov. § 78 odst. 2 zákona o zaměstnanosti). Zaměstnavateli proto může být příspěvek poskytnut pouze na ty zaměstnance se zdravotním postižením, kteří v příslušném kalendářním měsíci byli přítomni v práci a vznikl jim tak nárok na mzdu či plat. Splnil-li stěžovatel uvedené podmínky a současně uspokojil včas nárok svých zaměstnanců se zdravotním postižením na mzdu i povinnost odvést příslušné pojistné, nelze dospět k závěru, že mu byl příspěvek optikou § 78a odst. 10 zákona o zaměstnanosti vyplacen neprávem.“

Mgr. Jakub Málek – malek@plegal.cz

Mgr. Ráchel Kouklíková – kouklikova@plegal.cz

ODEBÍREJTE NÁŠ PRAVIDELNÝ MĚSÍČNÍ NEWSLETTER

Navštivte naši stránku www.peytonlegal.cz/clanky a v její spodní části se přihlaste k odběru našeho pravidelného měsíčního newsletteru plného zajímavých článků a právních aktualit.

PEYTON legal NA WEBU A SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH

Navštivte naše webové stránky na www.peytonlegal.cz, na kterých naleznete novinky z naší kanceláře, publikované články a dozvíte se podrobné informace o celém týmu, poskytovaných službách a další zajímavosti o činnosti kanceláře. Jsme i na [LinkedIn](#) a [Facebook](#).